

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců **a) V. A., b) Ing. V. F., a c) L. N.**, všichni zastoupeni JUDr. Jiřím Rákem, advokátem se sídlem v Kopřivnici, Štefánikova 58/31, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.11.2014 č.j. MSK/155581/2014, ve věci omezení vlastnického práva,

takto:

- I. Žaloba se v části týkající se určení náhrady za předmět omezení vlastnického práva **v y l u č u j e** k samostatnému projednání.
- II. Žaloba se ve zbývající části **z a m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.11.2014 č.j. MSK/155581/2014, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 15.8.2014 č.j. MMFM 101904/2014, jímž bylo omezeno vlastnické právo žalobců k pozemku parc. č. X v k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku pro účely zřízení a provozování plynárenského zařízení – stavebního objektu „SO 507 Přeložka VTL plynovodu DN 150 v km 5,096“.

V podané žalobě žalobci namítli tyto žalobní body:

- 1) Výrok napadeného rozhodnutí znějící „vyvlastnění – omezení vlastnického práva k pozemkům zřízením věcného břemene“ je zmatečný, neboť v posuzované věci se nejedná o vyvlastnění, ale o omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene. Navíc se nejedná o více pozemků, k nimž se věcné břemeno ržizuje, ale pouze o pozemek jeden. Byla-li žádost vyvlastnitelce formulována jako žádost o vyvlastnění omezením vlastnického práva části pozemku, pak se jedná o žádost zmatečnou, která není způsobilá být předmětem řízení podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), v platném znění (dále jen zákon o vyvlastnění). Pokud tento zákon používá legislativní zkratku „zákon o vyvlastnění“, případně je pro oba případy užito legislativní zkratky „vyvlastňovací řízení“, nic to nemění na skutečnosti, že se jedná o dva samostatné a odlišné právní instituty.
- 2) V žádosti vyvlastnitelce ani v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů není uveden rozsah a způsob věcného břemene, tedy v čem má omezení vlastnického práva žalobců spočívat. Nelze akceptovat tvrzení žalovaného, že uložení zařízení do pozemku v uvedené hloubce nemění nic na charakteru a způsobu užívání pozemku, který může být nadále zemědělsky obděláván a vyvlastňovaným nic nebrání ani v jeho prodeji či propachtování. Omezení užívání vyplývá podle žalobců již ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v platném znění (dále jen energetický zákon), přičemž tato omezení jsou poměrně rozsáhlá. Jak vyplývá z podmínek pro ochranná pásma a bezpečnostní pásma (§ 68, § 69 energetického zákona), žalobci nesmí provádět v ochranném, příp. bezpečnostním pásmu činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu, aby tak nedošlo k jejich poškození. V napadeném rozhodnutí ani v rozhodnutí prvostupňovém není nic konkrétního o takových činnostech uvedeno a žalobci mají za to, že zřízení věcného břemene, které postrádá vymezení rozsahu a způsobu jejich omezení, je neurčité. Žalobci poukázali na rozsudek Nejvyššího soudu (dále jen NS) ze dne 17.2.2009 sp. zn. 22 Cdo 60/2008, podle kterého při určení rozsahu a způsobu výkonu věcného břemene nesmí být povinný zatěžován nad dojednanou míru, případně nad míru, se kterou ržizovatelé věcného břemene měli a mohli s přihlédnutím k okolnostem konkrétní věci počítat.
- 3) Na základě uvedeného žalobci požadovali rozšíření vyvlastňovacího řízení pro splnění podmínek dle ust. § 4 odst. 3 vyvlastňovacího zákona a navrhovali vyvlastnění celého pozemku parc. č. X včetně sousedního pozemku parc. č. X, když ostatní sousední pozemky v jejich vlastnictví byly v důsledku předchozích vyvlastňovacích řízení vyvlastněny a žalobci přes ně nemají na pozemky parc. č. X a X přístup. Správní orgány měly přihlédnout k tomu, že pozemek parc. č. X by bylo možno užívat jen s nepřiměřenými obtížemi s ohledem na předchozí vyvlastnění pozemků parc. č. X a X a vzhledem k tomu, jak má být stavba plynového zařízení přes pozemek vedena napříč a rozdělující jej na dvě části

s ochranným pásmem uprostřed v šířce přes 8 m při celkové výměře 898,63 m². Žalobci proto nesouhlasí s tím, že bylo rozhodnuto pouze o omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, neboť dojde k trvalému znehodnocení pozemku pro účely jeho řádného zemědělského obhospodařování. Již v průběhu řízení (protokol o ústním jednání ze dne 9.7.2014) a také v odvolání žalobci namítali, že umístěním stavby a zřízením věcného břemene dojde k podstatnému znehodnocení pozemku, který nebude možno řádně do budoucna zemědělsky užívat. Z průběhu věcného břemene dle geometrického plánu je zřejmé, že stavba bude probíhat po diagonále na větší části pozemku. Umístěním stavby plynárenského zařízení by měl být pozemek rozdělen průběhem ochranného pásma na dvě části. V důsledku takto rozděleného pozemku by bylo při jeho užívání nutné toto ochranné pásmo přejíždět. Na námitku žalobců, že zemědělské stroje mají hmotnost více než 100 t a že tedy nebudou moci přes ochranné pásmo přejíždět, žádný ze správních orgánů nereagoval, pouze je opakováno, že uložení plynového potrubí pod povrch se způsob užívání pozemku nezmění. Toto tvrzení ignoruje běžný způsob zemědělské činnosti, kde se využívají moderní zemědělské stroje, které svou hmotností mohou v ochranném pásmu plynárenské zařízení reálně poškodit. Správní orgány nestanovily rozsah a způsob výkonu práva odpovídajícího věcnému břemeni. Při absenci toho, co žalobci smí a nesmí v rámci omezení vlastnického práva na pozemku činit, je otázkou, zda se mohou proti případnému riziku pojistit. Na základě uvedeného nemohou žalobci pozemek ani propachtovat, neboť nelze určit způsob jeho užívání. Znehodnocený a nepřístupný pozemek v blízkosti silnice R48 je také neprodejný.

- 4) Žalobci namítli, že po vyvlastnění jejich pozemků parc. č. X a parc. č. X není na pozemek parc. č. X žádný přístup ani příjezd. Žalovaný argumentuje tím, že nemohou být zohledněny pozemky, které byly vyvlastněny již dříve v jiném vyvlastňovacím řízení. Podle žalobců je postupnou tzv. salámovou metodou docíleno stavu, kdy se správní orgány souvisejícími důsledky svých rozhodnutí odmítají zabývat s odkazem na úzce vymezený předmět řízení, což vede k závažnému poškození práv občanů, která přitom mají být ze strany správních orgánů šetřena.
- 5) Žalobci nesouhlasí s tvrzením, že přístup na pozemek parc. č. X bude v budoucnu zajištěn po komunikaci „Most přes potok Baštice“, dosud pouze znázorněné ve výkresové dokumentaci části 3.14 SO 214. Podle žalobců není pod mostem ani v jeho okolí plánována žádná zpevněná komunikace, která by umožnila přístup a příjezd na pozemek parc. č. X plánována, a to zejména s ohledem na použití zemědělské techniky. Navíc po ukončení výstavby mají být pozemky dotčené stavbou uvedeny do původního stavu a má se jednat o nijak nezpevněné pozemky a nikoliv použitelnou komunikaci. Uvedené bylo prokázáno u ústního jednání dne 9.7.2014 s použitím výkresové dokumentace, na kterou se žalovaný odvolává, ale nevyvodil z ní žádné závěry. Stejně platí pro opačný přístup k pozemku parc. č. X s případným využitím neexistující komunikace pod mostem. Podstatnou okolností je také to, že tento vyvlastnitelem tvrzený přístup by měl být až za stávající vodotečí na pozemku parc. č. X a není řešen příjezd přes tento potok na pozemek parc. č. X. Přístup a příjezd na pozemek parc. č. X není možný ani ze sousedního pozemku X, který je ve vlastnictví třetí osoby pana H. a ani z pozemku parc. č. X ve vlastnictví žalobců, když na tento pozemek je opět přístup pouze z pozemku parc. č. X také ve vlastnictví pana H. Pokud mají žalobci k přístupu a příjezdu na pozemky parc. č. X a parc. č. X využívat pozemky ve

vlastnictví ČR, pak v tomto vyvlastňovacím řízení tuto možnost ze strany ČR nikdo netvrdil a neprokázal.

- 6) Žalobci nesouhlasí s výší stanovené náhrady, která je nepřiměřeně nízká, a to z důvodů, jež podrobně rozvedli v tomto žalobním bodě.

Žalovaný ve vyjádření uvedl:

K žalobnímu bodu 1):

Zákon o vyvlastnění v ust. § 2 definuje jednotlivé základní pojmy, přičemž v písm. a) uvádí, že se vyvlastněním rozumí odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícímu věcnému břemeni k pozemku nebo ke stavbě pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem. Z uvedeného je zřejmé, že vyvlastnění existuje ve dvou formách, tedy ve formě odnětí vlastnického práva nebo ve formě omezení vlastnického práva. Vyvlastňovací úřad ani odvolací orgán nepochybil, když užívají legislativní zkratku vyvlastnění, pokud se jedná o formu omezení vlastnického práva.

K žalobnímu bodu 2):

Podle ust. § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., může správní orgán uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Ve vyvlastňovacím řízení podle § 24 odst. 2 písm. a) zákona o vyvlastnění vyvlastňovací úřad rozhoduje o omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě zřízením věcného břemene ve prospěch vyvlastnítele a vymezí jeho obsah, bude-li tím naplněn účel vyvlastnění. Účel vyvlastnění je dán zvláštním zákonem, jímž je v tomto případě energetický zákon, a to jeho ust. § 58 odst. 1 písm. e), tedy zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech plynárenská zařízení. Vyvlastňovací úřad nemůže nad rámec svých kompetencí ve vyvlastňovacím řízení rozhodovat o uložení povinnosti strpět nějaká jiná omezení či zdržet se jistých činností. Sami žalobci v žalobě uvádějí, že předmětná omezení vyplývají již z energetického zákona. Pokud žalobci soudí, že jim v souvislosti s těmito omezeními vznikne nějaká újma, nezbyvá než je odkázat na ust. § 59 odst. 3 energetického zákona, podle kterého mají právo v případě vzniku újmy na přiměřenou jednorázovou náhradu. Právo na tuto náhradu je nutno uplatnit u provozovatele distribuční soustavy. Tyto záležitosti však nemohou být řešeny v rámci vyvlastňovacího řízení.

K žalobnímu bodu 3):

S odkazem na znění ust. § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění, došlo-li k zamezení přístupu a příjezdu k pozemku parc. č. X v důsledku vyvlastnění jiných pozemků, měli žalobci uplatnit požadavek na rozšíření vyvlastnění v těchto předchozích řízeních. V posuzovaném řízení zákonný důvod pro rozšíření vyvlastnění nenastal. Pozemky parc. č. X a X, které byly žalobcům vyvlastněny v předchozích řízeních, nebyly napojeny na žádnou komunikaci a tudíž jejich vyvlastněním žalobci neztratili stávající přístup ke svým zbývajícím pozemkům. Uvedené se vztahuje také k bodům 4) a 5) žaloby, k nimž nemá žalovaný, co by více uvedl.

K žalobnímu bodu 6):

Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se s výší náhrady náležitě vypořádal.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že rozhodnutím o umístění stavby ze dne 14.8.2007 bylo rozhodnuto o umístění stavby „R48 Frýdek-Místek, obchvat“. Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.11.2010. Na základě tohoto rozhodnutí učinilo Ředitelství silnic a dálnic ČR jako investor stavby návrh na zahájení vyvlastňovacího řízení k pozemku parc. č. X v k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku ve vlastnictví žalobců, a to za účelem realizace stavebního objektu SO 507 „Přeložka VTL plynovodu DN 150 v km 5,096“, jakožto jednoho ze stavebních objektů umístěných shora uvedeným územním rozhodnutím. Oznámením ze dne 10.10.2012 č.j. MMFM 114312/2012 bylo zahájeno vyvlastňovací řízení a nařízeno ústní jednání. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 5.12.2012 se jej žalobci osobně zúčastnili společně s jejich právním zástupcem. Jejich námítky směřovaly proti předloženému znaleckému posudku na ocenění nemovitosti. Dále uvedli, že pozemek parc. č. X je užíván a obhospodařován V. H. na základě ústně sjednané nájemní smlouvy, a to od roku 2006. Nájemce se na pozemek parc. č. X dostává ze sousedních pozemků, které jsou v jeho vlastnictví nebo nájmu. Dále namítli, že nesouhlasí se zřízením věcného břemene v navrženém rozsahu, neboť pozemek se stane pro případné jiné budoucí užívání nevyužitelným a neprodejným. Žalobci trvají na jeho vyvlastnění v celém rozsahu, když zřízením věcného břemene bude zbytek pozemku znehodnocen. Trvají také na námítce týkající se nemožnosti přístupu na předmětný pozemek. Navrhli zamítnutí žádosti. Rozhodnutím ze dne 9.1.2013 bylo rozhodnuto o omezení vlastnického práva k části pozemku parc. č. X pro zřízení a provozování plynárenského zařízení. Rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 19.4.2013 č.j. MSK 29106/2013. V dalším řízení byl vyvlastnitel vyzván k odstranění nedostatků podání a usnesením ze dne 16.5.2013 bylo řízení přerušeno na dobu 120 dnů. Další ústní jednání bylo nařízeno na den 13.11.2013. Dle protokolu z tohoto jednání žalobci s odkazem na ust. § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění vznesli požadavek na rozšíření vyvlastnění na celý pozemek a současně na pozemek parc. č. X. Další výzva k odstranění nedostatků podání vyvlastňovatele byla správním orgánem I. stupně vydána dne 20.11.2013 a současně bylo vydáno usnesení o přerušení řízení na 95 dnů. Další ústní jednání bylo nařízeno na 9.7.2014. Dle protokolu z tohoto jednání žalobci vznesli námítky vůči znaleckému posudku a stanovené náhradě a setrvali na svém návrhu na vyvlastnění celého pozemku, jakož i pozemku parc. č.X, což odůvodnili zejména znehodnocením pozemků a absencí přístupu. Rozhodnutím ze dne 15.8.2014 č.j. MMFM 10904/2014 bylo rozhodnuto o vyvlastnění – omezení vlastnického práva k pozemkům zřízením věcného břemene. Ve výroku I rozhodnutí je uvedeno, že se vlastnické právo k části pozemku parc. č. X omezuje zřízením věcného břemene (vyvlastňuje) ve prospěch vyvlastnitel RWE GasNet, s.r.o. pro zřízení a provozování plynárenského zařízení, a to stavebního objektu SO 507 Přeložka VTN plynovodu DN 150 v km 5,096 na vymezené části

pozemku parc. č. X dle zákresu v geometrickém plánu č. 1056-815/211 ze dne 29.3.2011 potvrzeného Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Frýdek-Místek dne 30.3.2011 pod č. 647/11, který je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí, kdy tato přeložka je stavebním objektem umísťovaným územním rozhodnutím o umístění veřejně prospěšné stavby „R 48 Frýdek-Místek, obchvat“ ze dne 14.8.2007 č.j. SÚ/5137/05/Ra, které nabylo právní moci dne 20.11.2010. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Krajský soud se s ohledem na to, že podanou žalobou je napadáno rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu, zabýval otázkou příslušnosti soudu činného ve správním soudnictví k projednání obsahu žaloby jako celku. Ve smyslu ust. § 28 odst. 1 věty první zákona o vyvlastnění výrok podle ust. § 24 odst. 3, tj. výrok o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě přezkoumává soud ve správním soudnictví v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Podle ust. § 28 odst. 1 věty druhé zákona o vyvlastnění je k soudnímu přezkumu výroku podle ust. § 24 odst. 4, tj. výroku o náhradě za vyvlastnění příslušný krajský soud v občanském soudním řízení. S ohledem na uvedenou právní úpravu soudu činného ve správním soudnictví nepřísluší projednání té části žaloby, která se týká náhrady za předmět vyvlastnění, proto byla tato část žaloby výrokem I. tohoto rozsudku vyloučena k samostatnému projednání.

Žalobní bod 1), v němž žalobci označili výrok prvostupňového rozhodnutí za zmatečný, krajský soud důvodným neshledal. Jak správně uvedl již žalovaný ve vyjádření k žalobě, pojem „vyvlastnění“ je definován ust. § 2 písm. a) zákona o vyvlastnění tak, že vyvlastněním se rozumí jednak odnětí nebo omezení vlastnického práva a jednak odnětí nebo omezení práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě, a to pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem. Zákon o vyvlastnění tedy rozlišuje dvě formy vyvlastnění, a to odnětím vlastnického práva nebo jeho omezením. Stejně tak je možno odejmout nebo omezit právo odpovídající věcnému břemenu. Formou omezení vlastnického práva pak je zřízení věcného břemena. V posuzované věci proto správní orgán I. stupně nepochybil, když ve výroku I. svého rozhodnutí uvedl, že se vlastnické právo k části dotčeného pozemku omezuje zřízením věcného břemene (vyvlastňuje) – tedy dochází k vyvlastnění v omezeném rozsahu. Současně popsal, pro jaký účel je věcné břemeno zřízeno. Výrok obsahuje všechny náležitosti a podle názoru krajského soudu je určitý a srozumitelný a zásah do vlastnického práva žalobců je jím přesně určen. Jelikož z obsahu žaloby vyplývá, že také žalobci vnímají existenci dvou shora uvedených právních institutů jako dvou forem možnosti vyvlastnění, jeví se vznesený žalobní bod účelovým.

Stejně tak neshledal krajský soud důvodným ani druhý žalobní bod, v němž žalobci brojí proti nedostatečnému stanovení rozsahu a způsobu věcného břemene, když podle nich není zřejmé, v čem bude omezení vlastnického práva žalobců spočívat. Soud má na základě výroku prvostupňového rozhodnutí za srozumitelné a jednoznačně seznatelné, že obsahem věcného břemene je povinnost žalobců strpět, že na jejich pozemku bude umístěno a provozováno plynárenské zařízení. Bližší specifikace umístění plynárenského zařízení je dána geometrickým plánem, který je ve smyslu výroku I. prvostupňového rozhodnutí nedílnou součástí tohoto rozhodnutí. Podrobnější rozsah věcného břemene je uveden na str. 8 napadeného rozhodnutí.

tak, že rozsah věcného břemene je stanoven v šíři 4,0 m půdorysu potrubí na každou stranu. Potrubí bude ukládáno do hloubené zemní rýhy o šířce dna 1,0 m se sklonem stěn výkopu 4:1, což při hloubce výkopu 1,4 m představuje šíři výkopu 1,7 m v úrovni terénu. Je zde uvedeno, že rozsah věcného břemene 898,63 m² představuje nezbytně nutný rozsah pro uskutečnění účelu vyvlastnění. Požadavek žalobců na podrobnější uvedení rozsahu věcného břemene je, jak správně uvádí žalovaný, nad rámec kompetence vyvlastňovacích orgánů. Omezení, na něž poukazují žalobci a která vyplývají z energetického zákona v souvislosti s existencí ochranného (bezpečnostního) pásma, jsou určena přímo tímto zákonem a jejich konkretizace v rámci vymezení věcného břemene proto není důvodná. Vyvlastňovací orgány nejsou nadány zákonnou pravomocí k posuzování toho, jaká hmotnost zemědělských vozidel je přípustná, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení umístěného pod povrchem pozemku žalobců. Rozsudek NS ze dne 17.2.20109 sp. zn. 22 Cdo 60/2008 považuje krajský soud v posuzované věci za nepřipadný, neboť z určení věcného břemene tak, jak bylo vymezeno výrokem prvostupňového rozhodnutí, nevyplývá, že by byli žalobci zatěžováni nad míru nezbytnosti jeho zřízení. Zátěž, na niž žalobci poukazují, je určena energetickým zákonem a představuje tedy zákonnou povinnost, již jsou povinny respektovat všechny subjekty, které jsou vlastníky pozemků, na nichž jsou umístěna plynárenská zařízení. Krajský soud nepovažuje za nesprávný ani závěr žalovaného, že pozemek lze nadále zemědělsky obhospodařovat. Umístěním plynárenského zařízení pod povrch pozemku skutečně k žádné zásadní změně nedojde, pozemek bude nadále veden jako orná půda a jeho zemědělské využití zůstane zachováno. Zemědělské obhospodařování přitom může mít různé formy. Ty z nich, které se neobejdou bez využití nejtěžší zemědělské techniky, sice mohou hypoteticky představovat možnosti poškození plynárenského zařízení, není to však otázka, kterou by se měly a mohly zabývat správní orgány ve vyvlastňovacím řízení.

V žalobním bodě 3) žalobci namítli, že nebylo vyhověno jejich návrhu na rozšíření vyvlastnění tak, že bude nikoliv zřízeno pouze věcné břemeno, ale bude vyvlastněn celý pozemek parc. č. X a také sousední pozemek parc. č. X. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobci tento návrh v průběhu vyvlastňovacího řízení opakovaně vznesli, přičemž argumentovali dvěma důvody. Jednak tím, že již předchozím vyvlastněním pozemků parc. č. X a parc. č. X došlo ke ztrátě přístupu na pozemek parc. č. X, potažmo na pozemek parc. č. X. Dále argumentovali tím, že pozemek parc. č. X je zřízením věcného břemene a umístěním plynovodního zařízení trvale znehodnocen pro účely řádného zemědělského obhospodařování. Uvedené argumenty neshledal krajský soud důvodnými. Podle ust. § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění: *„Není-li možné pozemek, stavbu nebo jejich část, popřípadě právo odpovídající věcnému břemenu užívat bez vyvlastňovaného pozemku, stavby nebo jejich částí či věcného břemene buď vůbec, nebo jen s nepřiměřenými obtížemi, lze na ně rozšířit vyvlastnění, jestliže o to vyvlastňovaný požádá, i když není nezbytné k dosažení daného účelu.“* V posuzované věci s ohledem na obsah citovaného zákonného ustanovení nelze úspěšně argumentovat ztrátou přístupu na vyvlastňovaný pozemek (pozemek, k němuž se zřizuje věcné břemeno), k níž došlo v důsledku předchozího vyvlastnění jiných pozemků ve vlastnictví žalobců. Citované zákonné ustanovení totiž upravuje zcela opačnou situaci, která může nastat, jestliže v důsledku zamýšleného vyvlastnění pozemku dojde ke ztrátě přístupu k jiným pozemkům. Pak tyto jiné pozemky mohou být rovněž předmětem vyvlastnění ve smyslu ust. § 4 odst. 3 vyvlastňovacího zákona. Taková

situace v případě žalobců nenastala a žalovaný zcela správně uvedl, že námitku ztráty přístupu k pozemku parc. č. X, případně X měli žalobci namítat v předchozím řízení o vyvlastnění. Pokud jde o důvod znehodnocení pozemku, na němž je zřizováno věcné břemeno, ani tento nemá krajský soud za přílehlavý, jak již odůvodnil ve vypořádání předchozího žalobního bodu. Ani tento žalobní bod proto krajský soud důvodným neshledal.

Argumentací uvedenou k předchozímu žalobnímu bodu má krajský soud částečně za vypořádaný také žalobní bod 4), v němž žalobci v souvislosti se svým návrhem na rozšíření vyvlastnění ve smyslu § 4 odst. 3 vyvlastňovacího zákona namítali poškození svých práv v důsledku použití tzv. salámové metody, kdy vyvlastňovací orgány přistupují k vyvlastnění jednotlivých pozemků postupně a nikoliv uceleně. Dále krajský soud zdůrazňuje, že vyvlastňovací řízení je řízením návrhovým a vyvlastňovací orgán je vázán obsahem návrhu učiněného vyvlastnitelem. Je proto věcí vyvlastňovaných, aby střežili ochranu svých práv. S ohledem na obsah územního rozhodnutí, které je podkladovým rozhodnutím pro vyvlastňovací řízení, muselo být žalobcům jako účastníkům územního řízení známo, že další kroky realizace stavby povedou k vyvlastnění dalších jejich pozemků a bylo na nich, aby zvolili účinnou obranu ve vztahu ke svému vlastnictví jako celku.

S ohledem na argumentaci uvedenou k žalobnímu bodu 3) má krajský soud za zcela nepřipadný žalobní bod 5), v němž žalobci detailně rozebírají otázku přístupu k pozemku parc. č. X. Tato problematika přesahuje předmět řízení, jímž je toliko zřízení věcného břemene, jehož podstata spočívá v povinnosti strpět umístění plynárenského zařízení pod povrchem označeného pozemku. Umístění plynárenského zařízení nemá na problematiku přístupu k pozemku parc. č. X ani parc. č. X žádný vliv, neboť se přístupu na ně nijak nedotkne. Z těchto důvodů se krajský soud obsahem tohoto žalobního bodu nezabýval.

K bodu 6) žaloby krajský soud odkazuje na odůvodnění výroku I. tohoto rozsudku.

Jelikož krajský soud neshledal žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu v souladu s ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. září 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu